

2014. június 8.

PÜNKÖSD

CEGLÉD-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUSOK HÍRLEVELE

I.

ÉVFOLYAM
III. SZÁM

Áldott vagy te, Uram! Taníts meg engem a te rendeléseidre! (Zsolt. 119,12.)

Mindannyian tapasztaljuk, hogy a körülöttünk létező világ olyan gyorsan változik, hogy a bennünket érő testi-lelki-szellemi hatások között alig tudunk eligazodni. Szeretnénk segítséget, biztatást, bátorítást kapni, hogy helyesen tudjunk cselekedni.

A hitben élő ember számára egyedül Jézus Krisztus ad biztonságot, "Ő az aki soha, soha meg nem változik, tegnap és örökké ugyanaz".

Ebben a kavargó világban ért engem Isten hívása, a Cegléd-Nagytemplomi Református Egyházközség gondnoki szolgálatának ellátására. Nem voltam biztos abban, hogy én vagyok a megfelelő e nemes, sokrétű és nem könnyű feladat elvégzésére.

Imádságaimban és a Biblia soraiban kaptam meg Urunk biztató válaszát. A 165. Dicséret 5. versének sorai reményt nyújtottak:

„Egyszerűvé formálj, Belső lelkiképen, Békeségben, csöndességben, Tisztogasd meg szívem, Tisztaságod lássam!”

Így jöttem rá, hogy a külvilág zajától, problémáitól és saját kétségeimtől csak a lelki csend és az Úr tisztaságának óhajával lehet megszabadulni. Az I. Krónika 28,9. versének sorai megerősítették elhatározásomat:

„...ismerd meg a te atyád Istenét és szolgálj neki tökéletes szívvel és jó kedvvel, mert az Úr minden szívbe belát és minden emberi gondolatot jól ért.”

Hiszem, hogy a parancsolat iránti szent félelmem az alázat nyugalmához vezet. Ez se-

gíthet szolgálatomban, amihez a hit, a szeretet, a támogató családi háttér és a gyülekezetünk tagjainak imái nélkülözhetetlenek.

A biblikus jeleken túl sokat segítettek presbitertársaim, akik támogatásukról biztosítottak. Köszönöm nekik, számítok tanácsaikra. Jó volt éreznem a gyülekezet részéről felém áradó lelki biztatást. Hálás vagyok érte valamennyiüknek.

Köszönet jár Háunk Levente nagytiszteletű úrnak, akivel a "gondolkodási idő" alatt számos beszélgetést folytattam, így megismerttettem leendő szolgálatom kötelességeivel, szépségeivel és várható

nehézségeivel. Tisztelem és becsülöm azért, hogy soha nem éreztem részéről a kényszerítést döntésem meghozatalában. Családomért és személyemért mondott imáit, csak az én imádságos szavaimmal viszonyozhatom. A gondnokjelölti bemutatkozásomkor elmondtak szellemében kívánom segíteni lelkészi munkáját.

Nem feledkezhetem meg, az előttem gondnoki tisztséget viselők Isten iránti hűségéről, különösképpen Kovács László Ernő - jelenleg- tiszteletbeli gondnokunkról. Amióta a nagytemplomi gyülekezethez tartozom, tapasztalhattam megfontolt, bölcs döntéseit. Emberi és hitbeli tartásával példát mutatott és mutat jelenleg is számomra. E gondolatokkal fejezem ki tiszteletemet és köszönetemet iránta.

Mennyei Atyánk mindenre kiterjedő gondoskodásának tudhatom be, hogy Isten

„Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásaiból.”
Ézs.12,3.

Szent Lelkének, Pünkösdnek ünnepén fogalmazhattam meg gondolataimat. A Lélek kapcsol Krisztushoz, közli velünk kegyelmét és az Ő ereje által kapcsolódunk Krisztus többi élő tagjaihoz. Bár Pünkösd szerényen húzódik meg keresztyén ünnepeink sorában, mégis nagy a súlya, mert ez a hit ünnepe is, ami mindannyiunk belső ügye. Ennek kinyilvánítása nem tűr hangzatos kifejezéseket.

Befelé kell fordulnunk, megkérdezve magunktól: velem van-e most is Krisztus? Imádkozom, hogy a válaszuk IGEN legyen!

Áldást, Békességet kívánok minden gyülekezeti testvéremnek!

Györe Sándor
gondnok

Pünkösd

Piros pünkösd hajnalán,
Eljöttél Szentlélek már.
Úgy örülünk teneked,
Hogy szeretettel töltöttél el minket.
(Faragó Péter 5.c)

Pünkösd

A Szentlélek árad ránk,
Megvilágítja orcánk,
Szívünket átjárja a szeretet,
S megértjük a pünkösd ünnepet.
(Kis Erzsébet)

Pünkösd

Isten Szentlelke, világítsd meg orcánk,
Légy vendégünk, gyere el hozzánk!
Hajlékunkat töltsd meg fénnel,
Mennyei békességgel! (Kis Erzsébet)

Pünkösd

Piros pünkösd hajnalán,
Lesütött a nap reánk.
Imára kulcsoltuk kezünk,
Köszönjük Néked Istenünk!
(Gál Emese 5.a)

Pünkösd

Piros pünkösd hajnalán,
Kinyílt a bazsarózsa,
Lehullott egy szírom róla,
(Szováti Gréta 5.a)

Pünkösd

Piros pünkösd hajnalán,
Isten lelke megtalál,
Kinyílt a bazsarózsa,
Isten áldva mentünk
A templomba.
(Molnár Petra 5.a)

A Tűz-Lélek

Gyakran érzem úgy, mintha megfáradt volna a világ körülöttem. Nem nyugalmas lassúság, ez, hanem valami üres lassúság. Kicsit félelmetes is, mert olyan tehetetlen. Bár az öregek mindig azt mondják, hogy csak megfontoltan, és óatosan, de ha a körülmények sokszor makacs változatlanságára tekintünk, akkor hajlamosak vagyunk óvatosságunkat felcserélni zsidbadtságra, a kitartás lelke, eszméje helyet a feladás béklyója telepszik ránk. Nem változik körülöttünk semmi (vagy úgy gondoljuk, látjuk, hogy semmi), nem növekszik a gazdaság, nem gyógyulunk, nem újulunk. Amink van az nem jó, vagy ha van benne valami jó, azt elrontja az a rossz, ami szintén benne van. És talán a végén, már azt is jónak látjuk, ami rossz, és rossznak ami jó. Vagy egyszerűen nem akarjuk látni, mert úgyis mindegy.

Pünkösdkor kell ennek felborulnia. Mert az nem jó, amilyen a tanítványok hívó állapota ott fenn, abban az emeleti szobában, ahol együtt (egy akarattal) voltak—nem volt jó. Nem mondhatjuk, hogy „nem hittek”, hiszen ötven napig együtt voltak Jézussal. A feltámadott Jézussal! Mit nem adnék, ha testileg csak egy percet lehetnék vele, találkozhatnék vele (szoktam ilyenkor gondolni). Ők—a tanítványok—több mint egy hónapon keresztül voltak **Vele**, beszélgettek, ettek, halásztak, örültek és sírtak együtt. Látták felemelkedni csütörtökön az mennybe!...

TARTALOM

Versek, Tűz-Lélek	2
Bizonyságul	3
Szürkén	4
Gyereksarok	6
Az igazi élet	8
Köszöntő	9
Tábor	9
Magány	10
UTÓREZGÉS	11
Hirdetések	12

És mégis félelemmel, bezárkózva, tanácstalanul látjuk őket. Nem velük volt a baj, ők mindent megtettek, ami tőlük tellett. De valami mégsem jó, valami mégis hiányzik...

Ha megnézem a Bibliámban a „Szentlélek” szót, akkor legtöbbször ilyen szavak társaságában látom: **erő, telve, tűz, megtelt, bátran, öröm**. Nincs üresség, félelem, tanácstalanság, szomorúság. Egy teljesen más világ veszi körül a Szentlélekkel telt embert, tanítványt, és ez nekem kell. Szükségem van rá, mert „nem jó” a nélküle való belső világom, és ezáltal a külső világ sem látszik jónak.

Vele viszont eligazodom. Tudom, hogy mikor mit kell tennem. Tudom, hogy nem emberek tetszésén múlik az életem, és azt is tudom, hogy a körülöttem élő embereknek ezzel teszem a legjobbat. Elkezdek hát szolgálni. Erővel. Lélekkel. Ez a MISSZIÓ! Kell ez nekünk, Ő nekünk. Kérjük! Hanka Levente

Bizonyságul

Áldást békességet kívánok mindenkinek!

A nevem: Szabóné Király Éva. A Tiszteletes Úr megkért, mondjam el, hogyan jutottam el idáig hitben, szeretetben Istenhez-Jézus Krisztusban, hogyan fogadtam be a szívembe az Úr Jézust?

Hát nem egy pillanat alatt!...Ez folyamatos..."sötét után, hajnali derengéstől a világos délig"...

Fiatalon éltem úgy mint mindenki más, magamnak, a családomnak, azt hittem így kell! Tanultam, dolgoztam, elláttam a családomat, neveltem a gyerekeimet, társadalmi életet éltünk, barátoktunk, olykor szórakoztunk is. Azt hittem boldog vagyok a Férfjémmel és a gyerekeimmel. Csakhogy néha oly nagyot zökkent az életem kocsija, hogy majdnem ki estem belőle. Nem tudtam az okát, hiszen mindig jót akartam, mindent jó szándékkal tettem. Nem sikerült minden úgy, ahogy szerettem volna és nem tudtam, hogy miért. "mivel érdemeltem ki"? Ilyenkor Istenhez kiáltottam: MIÉRT? Istenem miért?!

A fiatal korom elég keserves volt lelkileg, sokat zötykölődött velem az életem szekere! Néha le is estem, felálltam és mentem tovább... Nem is tudtam azt, hogy távol voltam Istentől, mindent ÉN akartam megoldani és nem értettem, miért fordul minden reményem a visszájára? A házasságom is megromlott... Már túl voltam a váláson, már felnőttek a gyerekeim, dolgoztam, figyeltem, hogy mások hogy csinálják, miért van, hogy egyeseknek minden sikerül, nekem meg miért nem? Sokat keseregtem és 89-ben, amikor mindenféle könyv elárasztotta a piacot, vettem és olvastam a könyveket, főleg a természetgyógyászati könyveket. Mindenféle akkor divatos természetgyógyászati tanfolyamokat hallgattunk végig, akkor már jelenlegi férjémmel együtt. De ezek nem tudták kielégíteni a kíváncsiságomat, érdeklődésemet. És egyszer csak észre vettem, hogy pl. a természetgyógyászati könyvek is mind a Bibliára hivatkoznak: "itt van megírva, meg ott van megírva". Közben a sógornóm asztalán láttam egy Vetés és Aratás c. folyóiratot, amiit még azelőtt soha nem láttam. Elolvastam, a hátsó lapján érdekes keresztyén könyvcímek voltak. Elkezdtem őket rendelni és olvasni, egyre jobban szomjaztam az igazság tudását...

Aztán azt mondtam: "most már én akarom tudni, mi van abban a Bibliában leírva"! Bibliát is vettem. Négy-öt barátnőmmel el kezdtük hetente nálunk olvasni. Hozzánk csatlakozott egy Lelkésző, biztos hogy Isten küldte, aki magyarázni is tudta a Bibliát. Évekig hetente találkoztunk és egyre jobban kezdett világosodni, kezdtük érteni a szöveg-lelkét is.

Pestre jártunk Isten tiszteletre az Evangéliumi Kiadó ill. Keresztyén Testvér Gyülekezet imaházába. 2004-ben beiratkoztam Pécelre egy református, alapfokú Biblia tanfolyamra. Első év után folytattam, a haladó részével, ahol már beteglátogatás, misszió, és lelki gondozás is téma volt. Itt találkoztam egy Testvérnővel, Holló Mónikával, aki azt mondta, hogy Ő a ceglédi kórházban önkéntes "klinikai lelki gondozó". Megkérdeztem, hogy ott bibliaórát lehetne-e tartani? Gyere be velem! - mondta... Bementem.

Ez 2006 szeptemberében volt. Azóta minden héten oda járok. Közben Lizik Zoltán Tiszteletes Úr is be jött velünk és engedélyt adott Sándor Balázs Tiszteletessel együtt, hogy biblia órát tarthassunk a kórházban. Persze, a kórházban is engedélyezték. Menet közben konfirmáltam és a biblia

tanulást soha nem hagytam abba, jelenleg is napi szinten olvasom, mert kimeríthetetlen és csodálatos, benne van az ÉLET! Levelezőn is tanultam, egy-időben három helyen. Győrben, az Emmausi Biblia Iskolával, Jánoshalmán baptista, és Jászberényben az Élő Víz -biblia tanfolyamokkal leveleztem 4-5 évig. Nagyon boldog voltam amikor minden kérdésre jól tudtam válaszolni. Nagyon sok helyen hallgattunk igemagyarázatokat.

A vágy, hogy egyre jobban értsem, nagyon fűtött. Ha valamit megértettem, mindig jött egy újabb, amit érteni akartam. Mindig kérdeztem és választ is kaptam rá. Nagyon boldog voltam, amikor ismét megértettem valamit. Az Úr Jézust behívtam és befogadtam a szívembe, Ő Szentlelkével munkálkodik a lelkemben, velem van segít, irányít az általa kijelölt utamon. A Tőle kapott feladataimban is segít.

Nagyon szerettem volna másoknak is elmondani az örömet Krisztusban, hogy ők is örüljenek, ezért a kórházba minden héten mentünk Mónikával. Ő elköltözött Ceglédre, de mindig volt, aki jött velem, hogy ne egyedül menjek.

Volt egy kórház lelkész, Köteles Attila, aki másfél évig jött velem, tőle sokat tanultam. Aztán Kovácsné Szilágyi Erzsike is egy évig, majd Dékány Évi is sokáig, Nagy Katika, egyszer-eget más is jött. Takácsné Balázs Edit is mindenben segít, köszönöm neki. Jelenleg már két éve Bálintné Szilvási Ági jár velem. Olykor-olykor a Tiszteletes Urak is jönnek, segítenek, és a gyülekezetből is jön segítség, a betegek mindig nagyon várnak bennünket. Mi is sokat tanultunk és sok szeretetet kapunk tőlük. Jó ér-

zés volt, amikor menni sem kellett értük, mert az adott időben már a kis terem előtt ülve vártak minket. Egy néni azt mondta: Már vasárnap arról beszélnek, hogy de jó lesz kedden, ha megyünk.

Az óra végén azt mondják, hogy "olyan jó itt lenni, egészen megkönnyebbültünk és olyan vidám a hangulat" Mi is sokat kapunk itt Isten jelenlétében köztük, velük. Jó hallani a szép éneküket és azt, hogy mennyire szeretnek énekelni, együtt imádkozunk, beszélgetünk. Az ünnepeket terített asztalnál, együtt ünnepeljük.

Karácsonykor, ha hívnak, többen is megyünk az osztályokra, ahol Háнка Levente Tiszteletes Úr Istentiszteletet tart a betegeknek, Györe Sándor Gondnok Úr zenei kísérettel emeli a nap szépségét és ünnepélyességét, és ennek is nagyon örülnek a betegek.

En most is, itt is megköszönöm az Orvosoknak, a Nővérkének, hogy mindig kedvesen szeretettel fogadnak minket, amiben tudnak, segítenek. És a gyülekezetben is mindenkinek köszönöm, aki bármivel is segíti a kórházi munkánkat. Nagyon szép, nagyon jó, DE EGYEDÜL ISTENÉ A DICSŐSÉG! Ő tartja meg ezt a csoportot már nyolc éve, Ő irányítja a beszélgetés fonalát, az óra lelkületét Ő tartja fenn.

Hálásan köszönöm, hogy megbízott és Isten munkása lehetek, mert az aratni való sok, de a munkás kevés.

Jöjjetek ti is kedves Testvéreink velünk Isten szőlős kertjébe munkálkodni. ÁMEN!

Éva néni

Szürkén Krisztus fényében

Életünk hömpölygő játéka a jónak és rossznak, fénynek és sötétnek. Ha messziről nézzük ezt a nagy kavarodást, minden szürkének látszódik, de közelebb lépve láthatjuk a fekete és fehér felvillanásait. Tényleg minden emberi élet a szürkeségbe veszik? Mi számít jobban egy életben: a fény villanásai vagy a sötét lyukak? A cselekedetek sokszor oly egyformák az életünkben. Reggel a szendvicset készíthetjük örömmel és szeretettel, de készíthetjük dühöngve, tele önsajnálatlalt, magunkban szidva

szendvicsünk későbbi tulajdonosát. Mindkét tevékenység vége egy remélhetőleg finom szendvics, tehát mondhatnánk, hogy munkánknak meg lett a gyümölcse. Ugyanakkor az egyik szendvicset fényben készítettük, míg a másikat sötétben. Perceink gazdagabbá vagy szegényebbé tettek bennünket. Semelyikünk élete nem telik kizárólag fényben vagy csak sötétben, de az arányok nagyon fontosak. Mondhatjuk, hogy igazából szürkeségünket, megélt vagy ki-dobott pillanatainkat csak mi látjuk igazán, sen-

ki emberfia ezt nálunk jobban nem tudhatja, ismerheti. Egyszer majd elszámolunk a ránk bízott idővel, de azt hiszem, nemcsak a szendvicsről kell számot adnunk, hanem a hogyan is fontos lesz az elszámoláskor.

Az ítékezésben is szerepet játszanak a fényeink. Amikor ítélnék, szeretjük észrevenni mások sötét foltjait, legalábbis odaképzelné a cselekedetei mögé, és kevésbé keressük a másikban a világosságot. Valahogy a mi világosságunk láthatóvá teszi jó dolgokat, a mi sötétségünk pedig kiemeli a rossz dolgokat. Vigyázzunk hát, ha mindent hibásnak látunk magunk körül, lehet, hogy a mi lámpánk fénye romlott el. Egy barátom egyszer azt mondta nekem: ha nagyon nem szimpatikus egy ember, képzeld el, hogy egyszer ő fog téged kisegíteni a bajból akkor, amikor a legkevésbé sem számítanál rá. Bizony, ha ezt elképzeljük, megváltozik a látásunk is. És ha már eljátszottunk belső fényünk játékaival, az is érdekes, hogy milyen kevésbé vagyunk képesek meglátni saját sötét fényünk forrását. Ezt valahogy nem könnyen világítjuk meg a saját lámpánkkal. Ezért jó, ha vannak

olyan őszinte barátaink, akik érettünk oda is bevilágítanak, ahova mi nem szeretnénk. Meg kell becsülnünk az őszinte kritikát, mert becsmérlés egy kis szikrát olyan helyekre, amikről nem is tudtuk, hogy ott vannak.

Szürkék vagyunk tehát, de nem akármilyen szürkék, hanem fényből és sötétből ötvözöttek, és ha meg tudunk nyílni, akkor lehet, hogy minden kis pontunkat meg- és átvilágíthatja a világosság teremtő fénye és nem marad többé semmi a homályban. Én még nem tudom milyen, amikor, minden porcikánkat megvilágítja Isten fénye. És ha valakinél ez be is következik, lehet, hogy nem is vesszük észre. Legfeljebb ennyit kérdezzünk: - Anya, készen van

már az a szendvics?

Isten áldott fénye világítson ránk, és világosítson meg bennünket!

Oláh Róbert

Népi gyűjtés alapján Kodály Zoltán

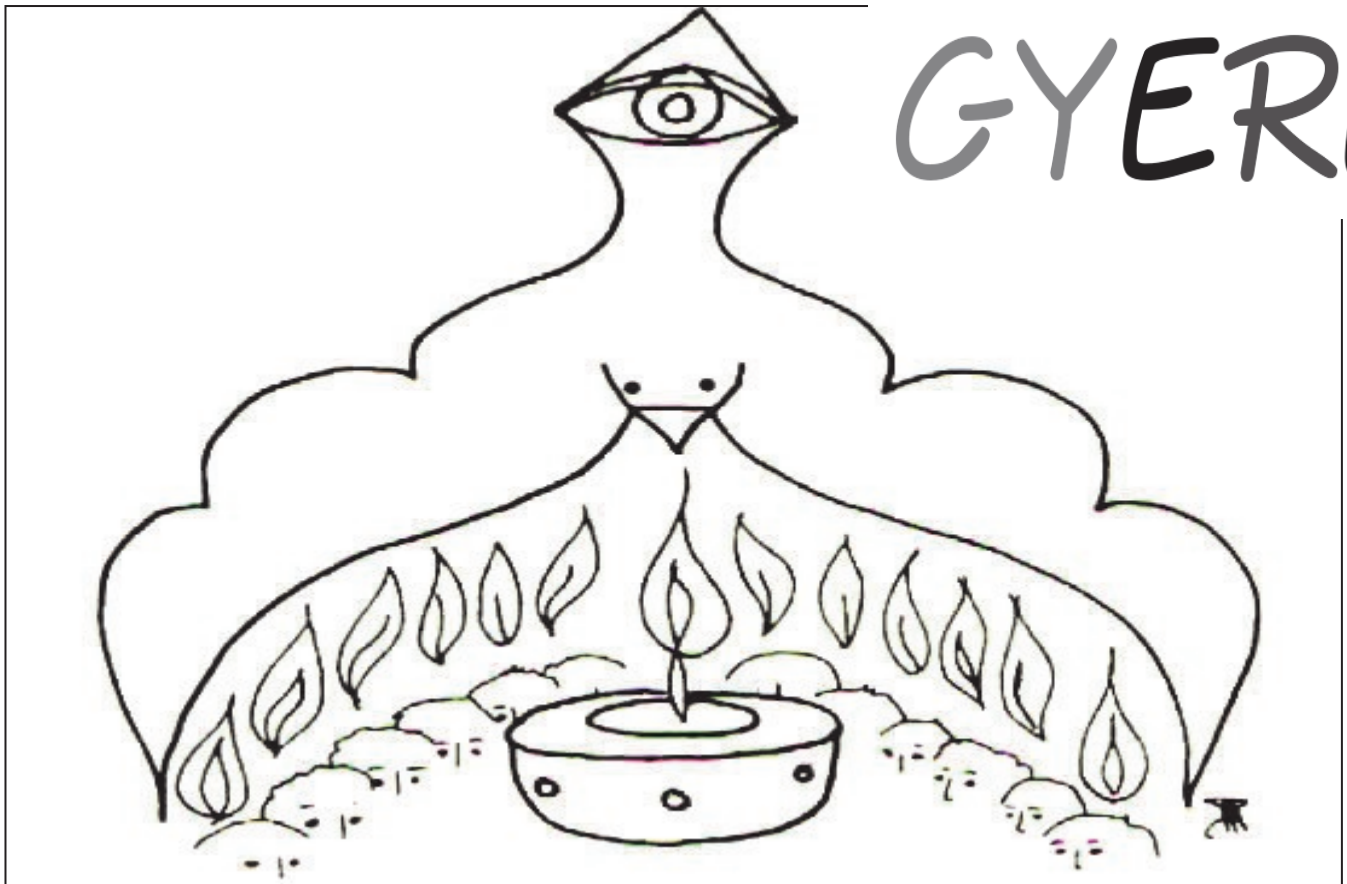
Pün- kösd ál- dott nap - ján

Szen- tek egy- be- gyűl- tek,

Má- ri- a há- zá- ban

I- mád- koz- ni kezd- tek.

GYEREK

Egyszer Jézus azt mondta tanítványainak: - Nem leszek többé veletek itt a földön, mert elmegyek a mennyországba az Atya Istenhez. De nem hagyok titeket magatokra, hanem elküldöm a Szentlelket, aki vigasztal és vezet majd benneteket. Minden nap veletek lesz, és tudni fogjátok, hogy én valóban élek. Így is történt, Jézust nem látták többé a tanítványok.

Teltek, múltak a napok, a tanítványok türelmesen vártak. Vártak és imádkoztak, hogy jöjjön el a Szentlélek, akit Jézus ígért. Eltelt 2 nap, 3 nap, de nem történt semmi. A tanítványok nem akartak senkivel találkozni. Bezárkóztak egy szobába és arról beszélgettek, milyen is lehet a Szentlélek. Honnan ismerik fel? És mikor jön már el? Mert hogy eljön, azt biztosan tudták, hiszen Jézus megígérte, és Ő még soha nem csapta be őket.

Eltelt már 10 nap, és ők akkor is együtt imádkoztak a szobában. Velük volt Mária is, Jézus anyja és a testvérei is. Éppen az aratás ünnepének napja volt, sok-sok ember jött a városba, hogy hálát adjanak Istennek a bő termésért, amit learathattak, és amiből később kenyeret süthettek.

Ahogy így együtt voltak, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, és betöltötte az egész házat. Azután valami lángnyelv-félék jelentek meg, szétszóztak és mind-egyikükre leszálltak, akik ott voltak a szobában.

Ekkor jött el a Szentlélek. A tanítványok biztosan tudták, hogy Ő jött el, pedig azelőtt még sohasem tapasztalták meg így, hogy Isten Lelke jelen van.

A hatalmas szélzúgásra nagy tömeg futott össze a ház körül. Zavartan kérdezgették, mi ez? Mi történik itt? Ekkor Péter kijött a házból, ő volt Jézus tanítványainak vezetője. Odaállt az emberek elé, felemelte hangját, mire csend lett. Mindenki Péterre figyelt.

Péter így szólt: Hallgassatok rám! Ez, ami most történik, nem más, mint amit Jézus ígért; elküldte a Szentlelket, aki most már mindig velünk marad. Így tudunk igazán örülni, így tudjuk megérteni Isten akarát, így tudunk majd beszélni Róla. A Szentlélekkel az Isten-Jézus maga jött el közénk.

A sok-sok ember kérdezgetni kezdte: - Mit tegyünk, hogy mi is megkapjuk ezt az ajándékot – a Szentlelket – hogy mi is Jézushoz tartozunk?

Összeállította: Wollner Judit

KISAROK

Péter így válaszolt: - Figyeljete Isten szavára és tegyete azt, amit mond. Keresztelkedjete meg, és megkapjátok ti is a Szentlélek ajándékát.

Azon a napon 3000 ember keresztelkedett meg és csatlakozott a tanítványokhoz. Hazatérve Jézusról beszéltek mindenkinek. Sok-sok év telt el azóta és ma már nincs a földnek olyan pontja, ahol ne hallottak volna Jézusról.

Ma Jézus Lélek formájában van velünk, így mindannyiunkkal egyszerre is tud lenni. A Szentlélek segít nekünk, erőt ad, képessé olyan feladatok elvégzésére, amiket nem tudnánk megtenni: kibékülni, türelmesnek lenni, szépen beszélni. Isten mindenkinek adja a Szentlelket, aki kéri.

Kedves Gyerekek!

Miután az apostolok megkapták a Szentlélek ajándékát, bátran beszéltek az Úr Jézusról. Különböző nemzetiségű és anyanyelvű emberek álltak körülöttük, és mindenki megértette őket. A Szentlélek így tette érthetővé valamennyiüknek az Úr Jézusról szóló igehirdetést.

A következő rajzon 3 apostolt láttok és gyerekeket a világ minden tájáról. Több különböző ember, akik összetartoznak, mert hisznek az Úr Jézus Krisztusban.

Az igazi élet: értelmünk megújulása

Az értelem az a képesség, hogy gondolkodunk, információkat gyűjtünk, következtetéseket vonunk le és véleményt alkotunk.

Azért nehéz megvalósítani a helyes gondolkodást, mert *helytelen gondolkodásmódunk nem tudatos*. Meg kell tanulnunk odafigyelni arra, hogy milyen gondolatok, hiedelmek töltik be a tudatunkat. Aztán kérdezzük meg magunktól: Igaz ez az információ?

Hogyan közelítjük meg a problémát:

Körülményeimtől függ

Jobban érezném magam, ha...
 férjem jobb volna hozzám
 szüleim nem bántak volna rosszul velem
 több pénzem, jobb állásom stb. lenne

Érzéseim, megváltozásától függ

Meg tudnám tenni, ha...
 nem lennék ilyen depressziós
 nem aggódnék annyit
 nem lennék ilyen fáradt
 jobban kijönnék másokkal
 stb.

Nincs semmi rossz abban, hogy *szeretném*, ha ezek a körülmények vagy érzések megváltoznának. Ha azonban *követeljük* a változásokat, azzal kinyilvánítjuk, hogy ezekbe vetjük a bizalmunkat nem, pedig Istenbe.

Gondolkodásmódunk megújulása élethosszig tartó folyamat. Minél inkább tanulmányozzuk, olvassuk a Bibliát, és megértjük kicsoda Isten és mit tart Ő az életről, annál inkább az Ő valóságának megfelelően fogunk élni, nem, pedig helytelen gondolatmenetünk szerint. 2 Kor 10:5 győzzük le a romboló gondolkodásmódot és legyünk Krisztus foglyai. Ez mindennap egy döntés!

ISTEN IGAZSÁGA

A te értéked = amit Isten mond

Nagyon szeret és örömet találja bennem egy kegyelmes és fenséges Isten (1Ján 4:9-10,17,18 Ján 3:16)

Teljes bocsánatot kaptam és elnyertem Isten tetszését (Róm 5:1, 8:1)

Isten, aki az egész világegyetem királya, mindenestől elfogadott engem (Kol 1:21-22)

Isten jelleme:

Isten velem szemben mindig jó, tökéletesen bölcs és teljhatalmú (Zsolt 118:1, Jó 42:2)

SÁTÁN HAZUGSÁGA

A te értéked = teljesítőképesseged + amit mások tartanak rólad

Aki hibázik, nem méltó a szeretetre és rászolgál a büntetésre (*Büntetéstől való félelem*)

Bizonyos elvárásoknak meg kell felelnem ahhoz, hogy jónak tartsam magam. (*Kudarctól való félelem*)

Kell, hogy bizonyos emberek elfogadjanak ahhoz, hogy jó érzésem legyen saját magam felől (*elutasítottságtól való félelem*)

Isten nem jó és nem akar, vagy nem tud jó dolgokat kimunkálni életemben.

*A június elsején elhangzott gondnoki köszöntő:***Kedves Konfirmált Fiatalok!**

A Cegléd- Református Nagytemplom Presbitériuma nevében szeretettel köszöntelek benneteket, mint gyülekezetünk legfiatalabb egyháztagjait. Pál apostol a Thesszalonikabeliekhez küldött első levelében a 2.rész 20. versében a következőket írta:

„Bizony ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk.”

Mi ugyanezt mondhatjuk el rólatok, hiszen megvallottátok Krisztusba vetett hiteteket és ígéretet tettetek, hogy Isten egyházának hűséges, engedelmes és áldozatkész tagjai lesztek.

Jézus Krisztus melletti döntések és a hitben való majdani elmélyülések odavezet, hogy Isten tetszésére tudtok élni.

A tegnapi vizsgára való felkészülés és az ottani bizonyágtételek izgalommal jártak, de ma már biztos úgy érzitek, a konfirmáció fiatal életetek legünnepélyesebb pillanata.

Tele van szépséggel, ígérettel, örömmel, de benne van a kereszt komolysága és súlya..

Kedves Fiatal Testvérek!

Átérezve fogadalomtételek nagyszerűségét, veletek együtt egy kicsit mi is megújítottuk magunkban korábbi fogadalmunkat, hogy továbbra is igent mondunk mindarra, amit Krisztus elvár tőlünk. Legyetek ti is készek Urunk hívószavára mindég igennel válaszolni és annak megfelelően cselekedni.

Az énekeskönyvünkben a 80.zsoltár 11. verse alapján ígérhetitek és kérhetitek Mennyei Atyánkat:

„És mi el nem térünk tetőled, Csak életünket erősítsed, És dicsérjük szent nevedet, Úr Isten vigasztalj minket! Világosítsd színed rajtunk, És mi nyilván megtartatunk.”

Györe Sándor

A 2014. évben a Konfirmációs Vizsga május 31-én szombaton délelőtt 10 órakor volt a Gyülekezeti Házban. A sikeres vizsgát tett fiataljaink június első vasárnapján tettek fogadalmat ünnepélyes keretek között a gyülekezet előtt, és vettek először Úrvacsorát. Az idén konfirmált fiatalok névsora:

Békési Robin, Boda Bernadett, Gál Zoltán, Kerekes Bianka, Kiss Eliza, Kiss Máté, Kovács Noémi, Kovács Orsolya, Lévai Anna, Misák Laura, Orosz Veronika, Szebeni Dávid, Szunyog

Yvett, Tóth Ádám, Virágh Martin, Virágh Máté, Van der Burg Theodor. A konfirmandusok háláldozatként ajándékba a gyülekezetünk számára felújították az Úr Asztala körüli vaskerítést, és a dobogó kárpitozását. Az újonnan konfirmáltakat Györe Sándor gondnok köszöntötte. Isten áldását kérjük a fiatalok életére: Soli Deo Glória!

Hit – és hagyományőrző napközis tábor 2014

Ebben az évben június 23. és 27. között tartjuk meg táborunkat, melyen fontos kérdésekkel találkozhatnak a gyermekek, illetve kreatív foglalkozásokon fel is dolgozhatják a hallottakat.

Bibliai történetek segítségével keresünk választ arra, hogy

- Milyen a mi Istenünk?
- Miért élek?
- Miért van annyi gonoszság?
- Hogyan fordulhat minden jóra?
- Csak Jézus egyedül?

A szokásokhoz híven idén is lesz kirándulás, csoportjátékok, alkotó foglalkozások. Minden nap 8 órától 16 óráig tartanak a programok. Napi háromszori étkezést biztosítunk a gyermekek számára.

A részvételi díj az öt napra összesen 5.000 Ft. Június 10-ig várjuk a jelentkezőket, ehhez kérjük kitölteni a jelentkezési lapot a Református Iskola pedagógusainál, illetve a Lelkeszi Hivatalban.

Táborzáró istentiszteletünket június 2-án, vasárnap, 10 órától tartjuk a Nagytemplomban, ahol bemutatjuk az elkészült kézműves munkákat is.

Wollner Judit

Magány és bizalom

Életünknek központi része és problémája a magány. Amikor emberek között vagyunk, sokszor úgy szeretnénk már egyedül lenni, ha pedig egyedül vagyunk, úgy vágyunk a barátainkra vagy a családunkra. Persze a magány nem egyenlő az egyedülléttel. Magunkban lenni nem mindig hozza magával a szeparáció érzését, és másokkal együtt töltve időnket is lehetünk elszigeteltek és elhagyottak. Mi, keresztény emberek, nem is lehetnénk magányosak, hiszen Jézus keze mindig ott pihen a vállunkon óvón és figyelmeztetően. De mi gyakran nem bízunk Benne, nem bízunk magunkban és nem bízunk egymásban sem. Nem bízunk hát abban, ami nem látható, és nem bízunk egymásban sem, ha nem látjuk, ellenőrizzük egymást. Írd le, írd alá, hívj fel, számolj be, fogd a kezem! Bizalom nélkül állandó támogatásra szorulunk, és magunkban létünk magányba fordul.

A bizalom öntudatlan hordozói és igazi birtokosai a születés jogán a gyerekek, ezért (is) engedte magához Jézus a gyermekeket, akik még nem veszítették el ezt az Istennel is összekötő képességüket. A bizalommal teli emberek élete másképpen folyik, mint a bizalom-

ban hiányt szenvedőké. A bizalom ember úgy beszél velünk, mintha csak tegnap láttuk volna, bátran kér segítséget, ha egy probléma meghaladja a tudását. A szeparált ember magában hordja kínjait, meg sem meri fogalmazni baját, vagy ha megteszi, az kitör, mint a hosszú ideje pihenő vulkán, követel és akaratos, mint egy gyerek. Felnőtté válva bűneink egyik legnagyobb büntetésévé válhat a bizalomvesztett magány. Messziről nem is látható, eltakarhatja a javak csillogása, a társasági élet, de azért Isten és mi mindig tudjuk (sejtjük), mi van ott legbelül. Mikor vesztettük el gyermekkori bizalmunkat? Mikor elvágták a köldökzsinórt? Vagy korábban, még az anyaméhben? Vagy csak később egy óvatlan, mégis oly messzire ható pillanatban? És vajon ha elhagytuk visszanyerhetjük-e? Segítenek az imák? Vagy csak a megbocsátás? A szabadítás? Ha Isten megszabadít minket a gonosztól és megbocsát nekünk, akkor is ránk marad egy fontos feladat: megbocsátani az ellenünk vétkezőknek, megbocsátani a pillanatokat, amelyekben elveszett a gyermek bizalma, és kapcsolat nélküli emberekké váltunk. Mit ér a számítógépünk internetes kap-

(Folytatás a(z) 10. oldalról)

csolat nélkül? Milyen unalmassá, egyszerűvé, elszigeteltté válik. Ugyanígy a lelkünk is kifakul az éltető kapcsolatok nélkül. Mert a kapcsolatok lényege láthatatlan, ugyanúgy, mint Isten számkra. Mégsem tudunk élni nélkülük.

Jézus soha nem bújt a talmi álarcok mögé. Vajon Ő magányos volt köztünk? Vajon magányos volt-e, amikor segített, csodát tett, vagy imádkozni elvonult? Vagy csak ott a keresztén szorongatta meg az Isten által elhagyott bűnös mindenkitől elhatárolt szenvedése.

Egyedül maradt, Isten nélkül. A halál. Majd fel támadt és a kapcsolat (és vele a bizalom) helyreállt. Krisztus, amikor megváltotta a világot, akkor megváltotta a magányunkat is, a bizalmatlanságunkat is, életünkben és halálunkban egyaránt. Ha van bennünk elég bizalom, a kapcsolat helyreáll, hiszen Isten vár bennünket, az ajtó nyitott. Isten és Krisztus bízott bennünk, hogy fel tudunk nőni az ajándék súlyához.

Soli Deo Gloria
Oláh Róbert

UTÓREZGÉS

Egy akarattal...

*„Mikoron pedig az pünkösdek napja eljött volna, valának mindnyájan egy akarattal együtt”
Ap.Csel. 2:1.*

Igen, talán ez a Pünkösöd egyik legfontosabb üzenete idén is: **egy akarattal...** Hogy azok a „magukra hagyott” apostolok nem csak úgy általában voltak ott, vagy csak azért, mert nem volt épp jobb dolguk – *feltétele* volt ez a Csodának, ami rajtuk végbement.

Ez a Csoda pedig – remélem, nem köveznek meg érte – tán nem is a kettős lángnyelvek megjelenése, s ez által a Szentlélekkel való kitöltetés, hanem keresztyén Anyaszentegyházunk **megszületése**. Fentről jött ez is, mint minden jó, mi embert érhet, mégis eladdig talán soha nem volt ekkora szükség az egyszerű földi halandó közreműködésére, együttműködő hozzáállására.

Ez a hozzáállás pedig nem mindig konkrét tettekben nyilvánul meg; sokszor elég az, ha „csak” akarjuk jót. Minél többen, annál jobb.

Egy akarat nélkül soha nem jött volna létre az Egyház, s addig fog működni – akár száz meg száz ágra, felekezetre szakadva is –, amíg lesz **egy** akarat. S az, hogy Egyházunk még mindig létezik, minden akadályozó tényező ellenére, mégiscsak annak bizonyítéka, hogy nem halt meg meg az **egy** akarat, még akkor sem, ha sokszor úgy érezzük... Isten még látja bennünk az *egy* akarat vágyát, s ha kell, akár „megelőlegezi” kegyelmét. Teszi ezt addig, amíg látja bennünk a *lehetőséget* az *egy* akaratra.

Fontos ezt tudnunk, hisz az Úr, a „Legfőbb Egy Akarat” mindig is világosan megmondta hűtlen teremtményének, hogy mi a szándéka vele. Megbocsátotta számtalan bűnünket is; Fiát adta érettünk, de időnként – a sportból vett hasonlattal – a „mi térfelünkön pattog a labda”; nekünk kell lépni. S az Isten irányába tett lépéseket pedig már nem lehet visszavonnunk – legalábbis büntetlenül nem tehetjük.

Ott, akkor, az első Pünkösdkor megtörtént a legfontosabb nagy lépés, s az az óta eltelt két évezredben is voltak, akik mertek nagyot lépni, ugrani, hisz Isten azt várta tőlük: Assisi Ferenctől, Luthertől, Kálvintól, akik képesek voltak sokakat *egy* akaratra hozni, hogy a Legfőbb Egy Akaratot teljesítsék be.

S hogy mi a mi dolgunk ezen a Pünkösdön? Ne a csodát várjuk; a Csoda már megszületett, itt van közöttünk „minden napon, a Világ végezetéig”. Vegyük észre, lássuk meg, halljuk a szavát, és tegyük meg azokat a – sokszor egészen kicsi – lépéseket, amiket nekünk kell megtenni, amikre **épp minket** kér az Isten... Áldott Ünnepet!

Szatmári Gábor

NYÁRI GYÜLEKEZETI TÁBORUNK tervezett **időpontja és hossza módosult. Augusztus 1-től augusztus 3-ig (három nap két éjszaka).** Ez pénteki reggeli indulást, és vasárnap esti hazaérkezést jelent. A szálláshely visszajelzései alapján aki esetleg szeretne vasárnap este még ott aludni, ha előre jelzi, megteheti. Ez esetben hétfőn utazhat haza.

A szálláshely **Balatonszárszón lesz az SDG konferenciaközpontban.**

Előrelátható költségek. **5.500,- Ft/fő/éj**, plusz útiköltség, jelentkezés a lelkesi hivatalban. Csütörtök reggel indulnánk és vasárnap este érkezünk haza. Az útiköltség az utazás módjának függvénye. **50 főre** foglaltunk szállást, amennyiben

ennél a létszámnál maradunk, busszal is el tudunk menni. Lehetőségünk van létszámbővítésre, ebben az esetben az utazás módja változhat. A program tervezés alatt. Jelentkezési ív a lelkesi hivatalban. **Előleg 5000. ft/fő.**

Pénteken reggel lehetőleg korán indulnánk, majd délelőtt érkezés Balatonszárszóra, séta és ismerkedés a környékkel. Délben ebéd, délután eligazítás, a program ismertetése. Minden nap ebéd, reggeli és vacsora a konferenciaközpont éttermében.

A hétvége témája a „Kapcsolat”. Kapcsolat Isten és ember között, házastársak között, családban szülő és gyermek között, gyülekezetben gyülekezeti tag és gyülekezeti tag között. Négy előadás: pénteken délután, szombaton délelőtt kettő, vasárnap délelőtt. Az előadások után megbeszélés. Azt követően szabadprogram. Szombaton délután szabadprogram. A közeli **Balaton parton** természetesen van fürdőzési lehetőség. Nagycsaládosok, illetve szociális alapon rászorulóknak kedvezményben részesülhetnek, amennyiben röviden megfogalmazva ez irányú kérésüket a gyülekezet missziói bizottságához intézett kérésükben megfogalmazzák. A gyülekezet így kívánja támogatni a Tábor. Amennyiben ilyen kérés nem érkezik, a tábor támogatásának összegét arányosan elosztjuk a résztvevők között.

A reggeli áhítatok **MINDEN HÉTKÖZNAPON**, ½ 9-től az Ifjúsági teremben.

Keresztyén Kurzus 1. Jelenkezés a Hivatalban. Keresztyén Kurzus 2. (Kedd Esti Biblia óra)

BABA-MAMA klub csütörtökönként de. 10 órától, az Ifjúsági teremben.

KONFIRMÁCIÓ Szombaton de. 10 órától 1. évf. 11 órától 2. évf.

IFI szombatonként 17 órától a Gyülekezeti Ház Kistermében.

Vasárnap délelőtti Istentisztelet 10 órakor a Nagytemplomban.

Vasárnapi Iskolai szolgálat istentiszteleti idő alatt kicsiknek, nagyoknak.

A **Sztárai kórus** próbái hétfőn 17 órától a bazársorban.

A **Forrás Énekkar** csütörtökönként 18 órától próbál a Gyülekezeti házban

CSALÁDOS ELŐADÁS minden hónap harmadik szerdáján 18 órától a Gyülekezeti Házban.

HIVATALI ÓRÁK: Hétfő-Péntek 9⁰⁰-12⁰⁰

NAGYTEMPLOMI HÍRLEVÉL

A CEGLÉD NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUSOK
HÍRLEVELE

Felelős szerkesztők: Hanka Levente lelkipásztor
A gyülekezeti újság szerkesztőbizottsága
Felelős kiadó: Győre Sándor gondnok

T:(53)-311-340;

Web: <http://cegled.nagytemplom.hu>

ceglednagytemplom.ref@gmail.com

Nyomdai kivitelezés: Cegléd-Nagytemplomi
Református Egyházközség

Megjelenik kéthavonta; terjeszti a Presbitérium